

מצוה קפו הזהירנו מאכול בשר בחלב. והוא אמרו גם כן לא תבשל וגו' פעם שניה רוצה לומר איסור אכילה, ובחולין (דף ק"ד) אמרו בשר בחלב לוקה על בישולו ולוקה על אכילתו. ובגמרא מכות (דף כ"א:) אמרו המבשל גיד הנשה ביום טוב בחלב ואכלו לוקה חמש מלקיות משום אוכל גיד ומשום מבשל ביום טוב ומשום מבשל בשר וחלב ומשום אוכל בשר בחלב ומשום הבערה. ושם אמרו אפיק הבערה ועייל עצי הקדש ואזהרתיה מהכא ואשריהם תשרפון באש לא תעשון כן לה' אלהיכם. ובגמרא חולין (דף ק"ד) אמרו אפקיה רחמנא לאכילה בלשון בישול דכי היכי דאי בשיל לקי לאכילה נמי לוקה. ובשני (מפסחים דף כ"ה) אמרו להכי לא כתב רחמנא בבשר בחלב אכילה להדיא לומר שלוקים עליו אפילו שלא כדרך הנאתו, וזכור זה. ובכאן ראוי לי שארמוז על שרש גדול שלא קדם לי זכרו, וזה שאמרו לא תבשל גדי נכפל בתורה שלש פעמים ואמר מלמד שכל לאו מהם לענין אמרו אחד לאכילה ואחד לבישול ואחד להנאה, ולמקשה שיקשה ויאמר לאיזה דבר מנית איסור אכילתו ובישולו שתי מצות ולא תמנה איסור הנאתו מצוה בפני עצמה, ידע המקשה כי איסור הנאה אין ראוי למנותו מצוה בפני עצמה מפני שהיא והאכילה ענין אחד כי האכילה מין ממניי הנאה, ואמרו בדבר שהוא לא יאכל אמנם הוא דמיון מדמיוני הנאה והכוונה שהוא לא יהנה בו לא באכילה ולא בזולתו, והוא אמרו כל מקום שנאמר לא תאכלו לא יאכל אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע עד שיפרט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנבילה שבאר בה הכתוב התועלת בה והוא אמרו לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה, ולפי זה השרש אין ראוי למנות איסור אכילה והנאה שתי מצות ואילו מנינו שתי מצות בבשר בחלב היה ראוי כמו כן בחמץ ובערלה ובכלאי הכרם שיהיה בכל אחד מאלו שתי מצות אם איסור הנאה מצוה בפני עצמה ומצד שנפל מאלו ולא מנה זולת הלאו שבא באכילתה לבד ובכלל זה איסור הנאה שהנחנו כמו כן יפול בבשר בחלב. ונשאר בכאן שאלה אחת לבד והיא כי יש לאומר שיאמר אחר שאיסור הנאה יגיע מאיסור אכילה לאיזה דבר היה צריך הכתוב אל לאו בבשר בחלב לאסור הנאתו כמו שבארנו. הנה תשובת זה שהוא הוצרך אל זה מפני שלא כתב לא תאכל ממנו שממנו יאסרו האכילה וההנאה לפיכך הוצרך לאו אחד לאסור הנאה. וכבר זכרנו הסבה שבעבורה לא כתב אכילת בשר בחלב שכל מה שנזכר אכילה אינו חייב עד שיהנה בגרונו אמנם אם פתח פיו ובלע מן האיסור והוא חם עד שישרוף גרונו פטור חוץ מבשר בחלב שהוא חייב על אכילתו ואפילו לא יהנה כמו שזכרנו, וכמו כן כלאי הכרם כמו שנבאר אחר זה, והבן כל אלו השרשים וזכרם. וכבר התבאר משפטי מצוה זו בפ"ח מחולין.

(משפטים, כי תשא, שם):

מצוה קפו הזהירנו מלבשל בשר בחלב. והוא אמרו לא תבשל גדי בחלב אמו. ומי שבשלו לוקה אף על פי שלא אכל כמו שהתבאר במקומות מהתלמוד. (משפטים, הלכות מאכלות אסורות פ"ט)

מצוה קפט הזהירנו מאכול הלחם העשוי מתבואה חדשה קודם שישלם יום ששה עשר בניסן. והוא אמרו יתעלה

ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו. ומי שאכל ממנו כזית לוקה. (אמור,
שם פ"ז) :

מצוה קצ הזהירנו מאכול קלי מתבואה חדשה קודם כלות ששה
עשר בניסן. והוא אמרו וקלי לא תאכלו. ומי שאכל
ממנו כזית לוקה. (אמור, שם פ"ז) :

מצוה קצא הזהירנו מאכול קרמל מן החדש קודם כלות ששה
עשר בניסן. והוא אמרו יתעלה וקרמל לא תאכלו.
וכבר קדם לנו אמרם (כריתות ה') אכל לחם וקלי וקרמל חייב על כל
אחת ואחת. וכבר התבארו משפטי החדש בפרק ו' ממנחות
ובמקומות משביעית ומעשרות וחלה. (אמור, שם פ"י) :

מצוה קצב הזהירנו מאכול ערלה. והוא אמרו יתעלה יהיו לכם
ערלים לא יאכלו. ומי שאכל ממנו כזית לוקה. וכבר
התבארו משפטי מצוה זו במסכת ערלה, ואיסור אכילת ערלה בחוץ
לארץ הלכה למשה מסיני, אמנם לשון התורה בארץ ישראל לבד.
(קדושים, שם) :